

ΕΤΟΣ 61ον

12 Μαΐου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3128)

Η ΘΕΙΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ εἶναι καὶ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὅ,τι συνέβη ἀπὸ τῆ στιγμῆ τῆς συληλήψεως τοῦ Χριστοῦ στὴν παρθενικὴ μήτρα τῆς Παναγίας μέχρι τῶν παθῶν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῆς εἰς οὐρανοῦς Ἀναλήψεώς Του, ὄχι μόνο δὲν ἔμειναν μιὰ ἀπλή ἀνάμνηση ἀλλὰ ἔγιναν πράξη τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, μὲ τὴν ἴδρυση τῆς πρώτης Ἐκκλησίας τῶν Ἀποστόλων μέχρι τῆς σημερινῆς μορφῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἵωνα, ἡ παρουσία τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνώνει σὲ ἀρραγὴ θεῖο δεσμὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν κεφαλὴ τοῦ σώματος ποῦ εἶναι ὁ Χριστός· «καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας» (Κολ. 1, 18).

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ θεόπληστου σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐμεῖς εἴμαστε μέλη του, ὅπως πάλι τονίζει ὁ Ἀπόστολος, «ὅτι μέλη ἐσμέν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ» (Ἐφεσ. 5, 30). Ἔχουμε δηλαδὴ ἐμεῖς οἱ πιστοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἄμεσο δεσμὸ χάριτος μὲ τὸν Χριστό. Γινόμαστε κατὰ χάριν σὰρκα ἀπὸ τὴ σὰρκα Του καὶ ὀστά ἀπὸ τὰ ὀστά Του. Εἶναι τόσο μεγάλος καὶ συγκλονιστικὸς ὁ δεσμὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸν Χριστό ποῦ μόνο ὡς ἓνα σῶμα νοεῖται καὶ ὑπάρχει.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀποστόλων ἀπόδειξη γνησιότητας καὶ ἐνότητας. Τὸ Πανάγιο Πνεῦμα σόφισε τοὺς Ἀποστόλους γιὰ νὰ κηρύττουν, νὰ διδάσκουν καὶ νὰ ἐρμηνεύουν μὲ θεόπνευστο τρόπο τὴν ἱερὴ παρακαταθήκη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Σὲ σημεῖο ποῦ νὰ μὴ χωρᾶ καμιὰ ἀμφισβήτηση ὅτι εἶναι γνήσιοι ἐντολοδόχοι τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ. Πρὸς ἐπιβεβαίωση τῆς ἀληθείας τὸ κήρυγμά τους συνόδευσαν πολλὰ θαύματα ποῦ θεράπευσαν ἀρρώστους καὶ ἔδιωχναν δαιμόνια.

Ὁ ἀπ. Λουκᾶς γράφει ὅτι «ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ» (Πράξ. 5, 12). Δηλαδὴ σὲ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ε' 12-20)

Πηγαίνετε... και κηρύξτε!

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθετο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιᾶσθαι τινὲς αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἔξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

ὅποιους ἄπλωναν τὰ χέρια τους οἱ Ἀπόστολοι γίνονταν πολλὰ θαύματα ἀνάμεσα στό λαὸ τῶν Ἱεροσολύμων πού συνωστιζόταν μπροστά τους.

Εἶναι ἡ ἐκπλήρωση τῆς προφητικῆς ὑποσχέσεως τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν Ἀνάστασή του· «σημεῖα τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακοιουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι... ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν» (Μκ. 16,17-18). Εἶπε στοὺς μαθητὲς Του ὅτι στό ἔργο τους θά τοὺς συνοδεύουν σημεῖα, θαύματα· θά ἐκδιώκουν δαιμόνια καί μέ τὴν ἐπίθεση τῶν χειρῶν τους θά θεράπευαν ἀσθενεῖς. Λόγια πού ἔγιναν πράξη καί ἐπιβεβαίωσαν τὴ γνησιότητα τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων.

Καί ὅλα αὐτὰ τὰ θεῖα καί παράδοξα θαύματα ἐγένοντο μέσα σέ ἓνα πνεῦμα ἀρμονίας καί ἐνότητας μεταξύ τῶν πρώτων πιστῶν μελῶν τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Μέ τὴν ἔκφραση «ὁμοθυμαδόν», πού σημαίνει ὅλοι μαζί, ἀποτυπώνεται ἡ θαυμαστή ἐνότητα τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Τοὺς ἔνωσε: α) μία πίστη σέ ἓνα πρόσωπο, τὸν Χριστό· β) ἓνα βάπτισμα στό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀπ. Παῦλος στὴν πρὸς Ἐφεσίου ἐπιστολή του: «Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα» (Ἐφεσ. 4,5).

Ἀπορία καὶ δισταγμὸς στὴ γνησιότητα τοῦ κηρύγματος. Μία τέτοια θαυμαστή κοινωνία ἀγίων προκαλοῦσε τὴν ἀπορία ἐκείνων πού δὲν μπορούσαν νὰ περάσουν τό κατώφλι τῆς πίστεως. Καί ἔμεναν ἀπ' ἔξω, διστακτικοὶ παρατηρητὲς στό φαινόμενο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, στὴ ζωὴ τῶν Ἀποστόλων. «Οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς» (Πράξ. 5,13), γράφει ὁ ἀπ. Λουκᾶς. Δὲν τοημοῦσαν νὰ πάνε μαζί μέ τοὺς Ἀποστόλους ἐκείνοι πού δὲν εἶχαν τό ἠθικό σθένος καί τό φωτισμό νὰ ἀναγνωρίσουν Ἐκεῖνον πού μέ τὴ Σταύρωση καί τὴν Ἀνάστασή Του κατήργησε τό θάνατο καί κατέκρινε τὴν ἁμαρτία. Ἐκεῖνον πού ἔστειλε τὸν

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας μέ τὰ χέρια τῶν ἀποστόλων ἐγίνοντο πολλά θαύματα καί τέρατα μεταξύ τοῦ λαοῦ· καί ἐσυνείθιζαν νά συγκεντρώνωνται ὅλοι μέ μιὰ ψυχὴ εἰς τὴν στοάν τοῦ Σολομῶντος. Ἀπό τοὺς ἄλλους κανεῖς δέν ἐτολμοῦσε νά προσκολληθῆ εἰς αὐτούς, ὁ λαὸς ὁμῶς τοὺς ἔτρεφε μεγάλῃν ὑπόληψιν· ἀκόμη δέ περισσότερον, προσετίθεντο πλήθη ἀνδρῶν καί γυναικῶν πού ἐπίστευαν εἰς τόν Κύριον. Ἀκόμη καί τοὺς ἀσθενεῖς ἔφερναν στίς πλατεῖες καί τοὺς ἔβαζαν σέ κρεβάτια καί φορεῖα ὥστε, ὅταν θά περνοῦσε ὁ Πέτρος, νά πέσῃ ἔστω καί ἡ σκιά του σέ κάποιον ἀπό αὐτούς. Μαζεύονταν καί κόσμος ἀπό τὰς πέριξ πόλεις εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καί ἔφερναν τοὺς ἀσθενεῖς καί ὄσους ἐβασανίζοντο ἀπό πνεύματα ἀκάθαρτα, καί ὅλοι ἔθεραπεύοντο. Τότε ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς καί ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του, δηλαδή τό κόμμα τῶν Σαδδουκαίων, καί γεμᾶτοι ἀπό φθόνον ἔβαλαν τὰ χέρια τους ἐπάνω εἰς τοὺς ἀποστόλους καί τοὺς ἐφυλάκισαν δημοσίᾳ. Ἀλλά ἄγγελος Κυρίου ἄνοιξε τὴν νύχτα τίς πόρτες τῆς φυλακῆς, τοὺς ἔβγαλε ἔξω καί εἶπε, “Πηγαίνετε, σταθῆτε εἰς τόν ναόν καί μιλήσατε εἰς τόν λαόν διὰ τὴν νέαν αὐτὴν ζωὴν”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Παράκλητο γιά νά βεβαιώσῃ μέ θαυμαστό τρόπο τὴν ἀλήθεια τῶν λόγων Του καί τῶν ἔργων Του.

Αὐτὸ συμβαίνει σέ πολλοὺς ἀνθρώπους πού βλέπουν τὴν ἀλήθεια ἀλλὰ δέν τὴν ἀκολουθοῦν, διότι φοβοῦνται μήπως παρεξηγηθοῦν ἢ χάσουν κάτι ἀπὸ τὴν προσωπικὴ τους ζωὴ ἢ μήπως κάνουν λάθος στὴν ἐπιλογὴ τους καί δεσμευθοῦν σέ ὑποσχέσεις πού ἀπαιτοῦν πιστὴ τήρηση. Γιά ὅλους αὐτούς πού ἀμφιβάλῃουν ἢ φοβοῦνται νά ἀποδεχθοῦν τὴν ἐν Χριστῷ πίστη, δίνει μιὰ ὠραία ἀπάντησις ὁ ἴδιος ὁ Κύριος: «Ὁ γάρ ζυγὸς μου χρηστὸς ἐστὶ καί φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν» (Μτ. 11,29).

Μέ ἄλλα λόγια ὁ Κύριος προτρέπει ὄσους διστάζουν νά ἔλθουν κοντά του νά στηριχθοῦν στὴν καλοσύνη Του, τὴν κατανόησίν Του, τὴν ἐπιείκειά Του. Καί Ἐκεῖνος θά τοὺς βοηθήσῃ νά πιστέψουν σ' Αὐτόν. Τό φορτίο τῆς πίστεως θά τό ἕλαφρύνει Αὐτός γιατί ὅσα θεωροῦν οἱ ἄνθρωποι ἀδύνατα νά ἐπιτευχθοῦν, Ἐκεῖνος ὡς Θεὸς εἶναι δυνατόν νά τὰ κάνει πραγματικότητα.

Οἱ ἀντιδράσεις ἐναντίον τοῦ θείου κηρύγματος. Φανατισμὸς καί φθόνος κατέλαβε τοὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ Νόμου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τὴν αἵρεσι τῶν Σαδδουκαίων πού δέν πίστευαν στὴν ἀνάστασι, «μὴ εἶναι ἀνάστασις» (Μτ. 22,23). «Ἐπλήσθησαν ζήλου» γράφει ὁ ἅπ. Λουκᾶς, δηλαδή κατελήφθησαν ἀπὸ ζηλοτυπία, ἐπειδὴ θεωροῦσαν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς αὐθεντικούς τηρητὲς τοῦ Νόμου. Καί αὐτὸ τοὺς τύφλωνε πνευματικά, ὥστε νά θεωροῦν τίς θαυματουργικὲς ἐνέργειες τῶν Ἀποστόλων ὡς πλάνη καί ὕβρη.

12 Μαΐου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἦχος: — Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ε΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ΄ 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. σ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43 - ιστ΄ 8.

Ἐνῶ ἡ χάρη καί ἡ ἀλήθεια «διά Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» ἴλεει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Ὅ,τι ἦταν νά δώσει ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ, τό ἔδωσε. Τώρα ὁ Νομοθέτης Χριστός παραδίδει τόν τέλειο νόμο, τό νόμο τῆς χάριτος, τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου. Αὐτό δέν τό δέχονταν οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ καί «ἐπέβαλλον τάς χεῖρας αὐτῶν ἐπί τῶν Ἀποστόλων» (Πράξ. 5,18). Ὁ διάβολος φθόνησε τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί, ὅπου ἐμφανίζεται αὐτή στόν κόσμο, προσπαθεῖ νά τήν διαβάλλει καί νά τήν ἐμποδίσει χρησιμοποιοῦντας καί τίς ἐγκόσμιες ἐξουσίες. Ἄλλῳστε δέν ὑπάρχει πιθανότητα συμφωνίας μεταξύ Θεοῦ καί διαβόλου: «Τί ἡμῖν καί σοί, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ;» εἶπε ὁ δαιμονισμένος τῶν Γεργεσινῶν (Μτ. 8,29). Ὅμως ὁ Θεός μέ θαυμαστό τρόπο καί τότε ἄνοιξε τήν πόρτα τῆς φυλακῆς καί ἐλευθέρωσε τούς Ἀποστόλους. Ἄλλῃ καί πάντοτε ἀνοίγει τό δρόμο γιά τή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου Του.

Ἡ στάση τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας στό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων. Στήν ἐποχή μας τό Εὐαγγέλιο κηρύσσεται ἐλευθέρω. Δέν παύουν ὅμως πολλοί νά τό ἀντιμετωπίζουν μέ ἀδιαφορία ἢ δισταγμό καί ἄλλοι μέ ἀγαθή διάθεση. Ἡ ἀδιαφορία ἀποτελεῖ εὐθύνη ἐπιλογῆς, ἔλλειψη διάθεσης γιά τήν ὁποία θά ἀπολογηθοῦμε. Οἱ δισταγμοί καί ἡ δυσπιστία μποροῦν νά ξεπεραστοῦν γιατί ὁ Θεός δίνει πολλῆς εὐκαιρίας ὥστε νά ἐγείρει τήν προθυμία μας νά γνωρίσουμε τήν ἀλήθεια.

Γιά ὅσους ἀγωνίζονται νά διατηρήσουν τήν πίστη τους στούς δύσκολους καιροῦς πού περνᾶμε, τά λόγια τοῦ ἀγγέλου στούς Ἀποστόλους, ἐνῶ τούς ἔβγαζε μέ θαυμαστό τρόπο ἀπό τή φυλακή, εἶναι μήνυμα ἐνίσχυσης καί ἐνθάρρυνσης: «Πορεύεσθε, καί σταθέντες λαλεῖτε... πάντα τά ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης» (Πράξ. 5,20). Νά μή σταματήσουν ἀλλῃ νά συνεχίσουν τήν πορεία τους καί νά κηρύττουν τά λόγια πού ὀδηγοῦν στή ζωή, τήν ἀληθινή ζωή, τή ζωή τοῦ Χριστοῦ, στήν αἰώνια ζωή. Εἶναι τό μήνυμα τοῦ Κυρίου σέ ὅλους τούς ἀγωνιστές, σέ ὅλα τά πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr